

+

Homilie op 9-2-2020, 5^e Zondag door het jaar, Jaar A.

Dierbaren,

“Gij zijt het licht der wereld” (Mt 5,14), hoorden wij Jezus daarnet zeggen in het Evangelie. Een uitspraak van de Heer die wellicht overbekend is, maar waarmee wij het vandaag de dag misschien toch wat moeilijk hebben, minstens voor ons gevoel. Een groot deel van onze maatschappij ziet ons, gelovigen, immers als mensen die niet met hun tijd zijn meegegaan, als mensen die achterlopen, die achterom kijken, en zeker niet als een licht dat voor allen als een schijnwerper het pad verlicht dat vóór ons ligt.

Jezus heeft ook gezegd: *“Ik ben het licht der wereld” (Joh 8,12)*. Maar ook dat wordt in onze tijd steeds minder aanvaard. Moeten wij dan verbaasd staan, dat wij, zijn volgelingen, delen in die afwijzing? *“De wereld begrijpt ons niet en ze kent ons niet, omdat zij Hem niet heeft erkend” (1 Joh 3,1)*, schreef St. Jan al.

Des te dringender klinkt daarom de oproep van de Brief aan de Hebreëen: *“Laten wij ons dan bij Hem” – bij Jezus – “voegen, buiten de legerplaats, en zijn versmading dragen, want wij hebben hier geen blijvende stad, maar zijn op zoek naar de stad van de toekomst”(Heb 13,13-14)*. Ziet u: wij zijn het, die vooruitkijken, die écht vooruitkijken: naar de stad van de toekomst, naar de eeuwigheid. Maar *“al wat in de wereld is – het begeren van de lust en het begeren der ogen en de hovaardij van het geld – het komt niet van de Vader maar van de wereld. En die wereld gaat voorbij met heel haar begeerlijkheid, maar wie de wil doet van God blijft in eeuwigheid” (1 Joh 2,16-17)*.

Vaak zonder het zelf echt te beseffen heeft de wereld – en in onze tijd misschien meer dan ooit – behoefte aan ons getuigenis, aan ons licht. Juist in de mate dat de wereld op weg is om dat licht meer en meer onder de korenmaat te zetten, om het af te schermen, om het beetje bij beetje steeds onzichtbaarder te maken in de openbare ruimte, zijn wij extra geroepen om het te laten stralen, door alle kleine spleetjes, kiertjes en barstjes heen die er nog steeds zijn. *“Het woord van God laat zich niet in boeien slaan” (2 Tim 2,9)*. *“Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt (Mt 5,14)!”* Al was het maar deze kleine Benedictusberg!

Maar hoe doe je dat dan in de praktijk? Het is de profeet Jesaja, in de eerste lezing van vandaag, die ons daarbij op weg helpt: *“Deel uw brood met de hongerigen, neem de dakloze zwervers op in uw huis, kleed de naakten die gij ziet, en keer u niet af van uw medemensen. Dan zal uw licht stralen als de dageraad...”*. En even verder nogmaals: *“Wanneer gij uit uw midden de onderdrukking verwijdert en de dreigende vingers en de kwaadsprekerij, wanneer gij uw hart voor de hongerige opent en de mistroostige verzadigt, dan straalt uw licht in de duisternis...”* (Js 58,7-10).

“Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen” (Mt 5,16), zegt Jezus in het Evangelie. Als Hij daar verder niets aan zou hebben toegevoegd, zouden we misschien met een probleem zijn blijven zitten. Aan het begin van het volgende hoofdstuk horen we de Heer immers zeggen: *“Denkt er om: beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen om de aandacht te trekken”* (Mt 6,1). Het is inderdaad niet de bedoeling om de aandacht op onszelf te vestigen, om op te vallen bij de mensen, en door hen geprezen te worden (vgl. Mt 6,5.2). Daarom zegt Jezus in ons Evangelie van vandaag: *“Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien, en uw Vader verheerlijken die in de hemel is”*. Zoals de Psalmist het zegt: *“Niet aan ons, Heer, niet aan ons, maar geef glorie aan uw Naam”* (Ps 115,1).

Behalve over licht spreekt de Heer ook over zout: *“Gij zijt het zout der aarde. Maar als het zout zijn kracht verliest, waarmee zal men dan zouten (Mt 5,13)?”* Is ook dit niet een beeld dat uiterst actueel is? Zien we het niet overal om ons heen gebeuren: mensen die van jongs af aan vurig waren in hun geloof, maar die nu, onder de toenemende druk van de publieke opinie, langzaam van de Kerk vervreemd zijn geraakt?

“Laten we elkaar in het oog houden om met elkaar te wedijveren in liefde en daden van liefde. Wij moeten niet wegblijven van onze bijeenkomsten, zoals sommigen gewoon zijn te doen; laten we elkaar moed inspreken, en dit te meer naarmate gij de grote dag dichterbij ziet komen” (Heb 10,24-25). Zo zullen wij, ook al voelen wij ons met St. Paulus soms *“zwak, vol angst en beven”* (1 Kor 2,3), samen goed zout kunnen zijn, zout dat smaak geeft en voor bederf behoedt, zout met pit, zout met kracht: *“de kracht van de Geest”, “de kracht van God”* (1 Kor 2,4.5). Amen.